

Danmarks fremtid

Et land uden kriminalitet!

Jeg er født i 1942, igennem hele mit liv har ulovligheder og kriminalitet udviklet sig overalt i verden, og i dag er den blevet værre end nogensinde før.

Kriminalitet kan sammenlignes med en smittefarlig virus som spredes overalt via medierne, den er en inspirerende "virus", som danner skole og kopieres af ligesindede enkeltpersoner og grupper overalt hvor den kommunikerer hen. Nogle kriminelle grupper har overlevet i århundreder, de er blevet kopieret af nye grupper i andre lande, hvor Mafiaen i øst og vest for længst har bevist deres resistens overfor alle de former for straf og repressalier, som samfundene anvender til bekæmpelse.

Kriminalitet løses ikke med domme og fængselsstraffe, hvilket der for længst er ført tilstrækkeligt bevis for. En større politiindsats løser heller ikke problemet, der skal nytænkning til, helt nye veje skal findes, så ukrudtet trækkes op med hele roden. Skal Danmark i fremtiden være et samfund der modvilligt accepterer den kriminelle verden, som et nødvendigt onde, eller skal vi have et samfund hvor kriminalitet simpelthen ingen mulighed har for eksistens. Utopi, nej, alt afhænger af den rette visionære løsningsmodel, samt de politiske partiers vilje til at iværksætte en sådan løsningsmodel. Såfremt politikerne opnår enighed om at benytte min konsekvente løsningsmodel så vil vi også opnå de ønskede målsætninger, og Danmark vil også blive et godt eksempel, for den øvrige verden.

En løsningsmodel bør langt hen af vejen opfylde, både de demokratiske, humanistiske og etiske grundprincipper, som er basisværdier i Danmark. På sygeområdet sætter vi store ressourcer ind på at helbrede de syge, det er også præcis hvad vi skal gøre for at helbrede de kriminelle ikke med medicin, men gennem en effektiv og meget konsekvent resocialiseringsprogram, som i behandlingsperioden udelukker dem for deltagelse i vort demokratiske samfund. Disse mennesker skal vi opfatte som syge mennesker der har behov for en ny indlæring og opdragelse, indtil de forstår værdien i at deltage på lige vilkår indenfor de demokratiske regler, som vort samfund bygger på. Utopi, siger nogle måske? Nej, uanset problemstillingen findes løsningen, det handler blot om at opdage den og så dernæst realisere den.

Hvis lægeverdenen anvendte politikernes og retssamfundets metoder til bekæmpelse af kriminalitet ville alle deres patienter dø. Lægeverdenen har lært, at isolere et menneske, som er angrebet af en farlig virus, og dernæst efterforsker de et virksomt middel mod virusset, så patienten helbredes. Et godt eksempel at følge for alle politikere, som vil afskaffe kriminalitet, og helbrede de borgere, som er angrebet af dens farlige virus. Min ide, til en tilbundsgående løsning af kriminalitet, har jeg hentet i lægeverdenen, hvor de isolerer patienten, indtil de har helbredt ham, selvfølgelig kan det ske, at en patient afgår ved døden, ligeså kan det tænkes, at en kriminel ønsker at fastholde sin kriminelle overbevisning til sin død, men den ret må vi så acceptere, og ligeså må han så acceptere udelukkelsen fra det demokratiske fællesskab.

Det nuværende straffesystem

Er et fallitbo, fængslerne betyder i højere grad en videreuddannelse for unge og garvede kriminelle, hvor de lærer nye tricks, og samtidig får nye og bedre kontakter efter afsoningen, derfor afskrækker straffen ikke den dømte på den tiltænkte måde og mange vender ofte tilbage til fængslerne med jævne mellemrum.

Dette tusindårige straffesystem er simpelthen udueligt, jo før vi indser det jo bedre. Fængslerne bør nedlægges i takt med, at et nyt behandlingssystem indføres. Politi og ansatte i fængslerne er heller ikke de mønstereksempler de burde være overfor de indsatte, derved forværres de kriminelles reaktionsmønstre overfor vort samfund. Et misbrug af magt finder sted både blandt politiet og de ansatte funktionærer i fængslerne, hvilket er ganske utilstedeligt.

I dag tales der meget om, at de unge skal nurses bedre, så de ikke ender i kriminalitet, og selvfølgelig skal de det, men her tales om næste generation, det løser ikke problemet med den eksisterende kriminalitet, de kan så ikke hverve den nye opvoksende generation af danskere, men så er der stadig nok af hvervemuligheder i vore nabolande.

En af mine løsningsmodeller er ny lovgivning på området. Den skal åbne mulighed for at adskille de kriminelle grupperinger fra samfundet. Denne adskillelse skal ske i rammer, som sikrer, at de ikke længere kan begå forbrydelser. I praksis skal denne adskillelse betyde, at de fjernes fra samfundet og ikke længere kan kommunikere med familie, venner og det øvrige samfund under behandlingen. De skal forstå og erkende, at de som kriminelle ikke længere er ønsket i vort samfund. De overholder ikke samfundets regler, love og demokrati, således ligestiller deres liv med tidligere tiders fredsløse, hvis straf tidligere ofte betød døden. En dødsstraf, som mulighed er afskyelig set på med demokratiske briller, men den er forbrydernes yndede højeste straf overfor de medlemmer, som ikke følger spillereglerne, men den anvendes også overfor konkurrenter. Overfor sådanne mentalt afsporede menneskers psyke skal der iværksættes en tvungen behandling, som udelukker dem fra vort samfund indtil en fuldstændig resocialisering har fundet sted, det er syge mennesker, som har krav på den rette behandling.

Adskillelsen skal omfatte alle bande konstellationer, hovedgrupper såvel som undergrupper, fordi de mindst angrebne er nemmest at kurere, de skal standses tidligst muligt i opløbet. Enhver som er medlem skal være omfattet af den nye lovgivning på området, alene fordi deres medlemskab gør alle involverede enkeltpersoner medskyldige i hovedgruppens ulovlige aktiviteter, hvor ethvert medlem udfører forskellige mindre og større aktiviteter, lige fra de mere uskyldige til de største grove forbrydelser således, at hovedgruppens fortsatte eksistens sikres og videreføres. Der er altså tale om et kollektivt med ansvarsgrundlag, som ethvert medlems tilstedeværelse i gruppen udløser.

Adskillelsen skal være konsekvent og på ubestemt tid, og i yderste fald på livstid, i betydningen indtil døden indtræffer. Alle deres værdier bør konfiskeres idet de er opnået gennem kriminelle aktiviteter. Det er én af de konsekvenser som en internering medfører.

Under adskillelsen skal de gennemgå en yderst venlig og næstekærlig resocialisering, hvor de lærer værdien af, at vende tilbage til samfundet. De skal sikres en god fremtid i samfundet når de accepterer deres nye livsstil, og vi skal modtage dem som betydningsfulde borgere, der har lært en vigtig lektie, som nogle af dem kan give videre til andre unge i skolerne.

Selve undervisningen af de internerede skal foretages af meget kompetente eksperter, med de rette psykiske profiler, der gør dem i stand til at opnå de ønskede resultater.

Under adskillelsen skal de internerede have mulighed for gode betalte jobs, eller uddannelser, hvor betalingen sker i form af opsparing, og der skal sikres gode arbejdspladser til alle når de vender tilbage i samfundet. Alle samfundsadskilte personer skal føle sig værdsatte og respekterede, af alle omkring sig,

under behandlingen, ligeledes er det meget vigtigt, at de ser lyset skinne klart for enden af deres resocialisering.

Ansvarligheden skal også have rækkevidde udenfor de kriminelle grupper, således skal den omfatte firmaer og personer, som advokater, revisorer, myndighedspersoner mfl. som er bestukket eller købt til, at arbejde for grupperne, disse skal idømmes betydelige bøder, og i særlige grove tilfælde adskilles og resocialiseres.

Rammerne under adskillelsen

De værste kriminelle skal afsondres særskilt fra de andre. Ingen af de adskilte må have kontakt med hinanden, eller tale sammen, heller ikke under udførelse af et arbejde eller studie. Hver enkelt skal bo og leve i egen bekvemmelige bolig med radio og TV, som er overvåget, deres eneste talepartnere er de personer, som resocialiserer dem. Tillid og venskaber mellem de adskilte og ansatte er ønskelige, men alene venskabelige relationer.

Om god opførelse kan udløse besøg af kæreste, kone, børn, ven eller familiemedlemmer på et senere tidspunkt i resocialiseringen vil jeg overlade til eksperterne at bedømme, det skal nok afgøres individuelt.

Retssystemet

Er mangelfuldt, det skal udstyres med yderligere beføjelser, som er i stand til at idømme kollektive straffe. Denne bizarre mangelfuldhed ses i Blekingesagen, og nu igen med de 5 rumænere i mordsagen ved Voldby i Jylland. Når enhver tvivl kan udelukkes om, at ingen udenfor gruppen har begået drabet, skal hele gruppen idømmes for drab. Det er hovedrystende og chokerende at alle i gruppen frikendes, bare fordi ingen af dem vil pege på morderen. Samme kollektive straf skal kunne idømmes om adskillelse og udelukkelse af vort samfund, fordi de er kollektivt ansvarlige fra første færd de bliver indlemmet.

Danmarks fremtid

Skal sikres nu, vi borgere udsættes for alle former for forbrydelser, hvilket ikke er acceptabelt, de bestående konsekvenser har ingen tilstrækkelig virkning. Hvis ikke den nødvendige og foreslåede behandling og konsekvens indføres, så vil kriminaliteten ekspandere til ulidelighed.

Problemerne skal løses nu, det er aldeles urimeligt at vi borgere skal være ofre, ikke mindst under bandeopgør med skyderier i gaderne og lignende. Øgede straffe og større politiindsats løser ikke dette problem, derfor er vi borgeres krav, at der indføres en konsekvens, som fjerner problemet fundamentalt.

Såfremt de nuværende politikere ikke vil eller evner, at indføre denne konsekvente behandlingsform af syge kriminelle mennesker, så skal der vælges nye politikere som vil og kan.

Hvem vil føre denne sag videre?

Med venlig hilsen

Tage Winther

contact@paradise-furnitures.com

